

'Xiringuitos' financers durs a quatre pe

El passat mes de febrer, la Policia de Barcelona detenia els màxims directius d'un 'xiringuito' financer conegut pel nom de Multiorder Financier Spain. Tot i que aquest tipus d'estafes han minvat notablement, la lluita contra el frau encara continua.

Nosaltres som taurons. Seguim el rastre de la sang encara que estigui a catorze quilòmetres de distància. Anem per aquell que té problemes i si el client ho vol, li'n portem la cama perquè tenim les dents fortes". Així d'explícit es mostrà Ricardo Coronel, un suposat assessor d'inversions de Forex Gestión, SA, a un potencial client que havia acudit a les instal·lacions d'aquesta societat a Barcelona. Es Forex un altre muntatge financer, allò que en l'argot coneixen per "xiringuito"?

Tot i que sempre han existit *xiringuitos*, aquests agafen el seu màxim grau d'expansió als inicis de la dècada dels 90, principalment a les places financeres de Barcelona i Madrid, que, com altres importants poblacions d'arreu de l'estat, són plenes de ciutadans que han vist esvaïr-se les seves inversions i el que és pitjor: tenen el sentiment d'haver estat estafats.

Simplificant, podem dir que l'existència dels *xiringuitos* financers arriba motivada per dues raons bàsiques. En primer lloc, la manca de cultura financera de moltes persones; en segon lloc, l'ambició de moltes altres. Però no hem d'oblidar el passat més immediat, quan, a les acaballes de la dècada dels anys vuitanta, la nova "febre d'or" s'estenia per la nostra societat per mitjà de personatges amb cognoms florits o nobiliaris que manegaven quantitats multimilionàries de diners –preferentment d'altres persones– d'un valor borsari cap a un altre. La Comisión Nacional del Mercado de Valores (CNMV)

–l'organisme encarregat de vetllar pel desenvolupament correcte de l'activitat dels mercats financers–, la Brigada de Delinqüència Econòmica de la Policia i, és clar, el Ministeri Fiscal han contribuït en gran mesura a esborrar la majoria dels *xiringuitos* financers, però tot i això encara se'n troben.

Però què és un *xiringuito* financer? Definir-lo és un xic complicat per les múltiples formes que pot

Definir què és un 'xiringuito' és complicat, però al cap i a la fi, tots tenen la mateixa característica: la pèrdua dels diners dels inversors.

adoptar, però finalment tots acaben presentant el mateix final: la pèrdua de les inversions realitzades pels clients, inversions que no han estat realitzades mai, i centenars, milers de milions de pessetes a les butxaques de l'astut(s) artífex(s) de l'invent.

Al punt de mira. Segons dades facilitades per la CNMV des del 1989 fins l'any passat, aquest organisme va elevar al Ministeri d'Economia i Hisenda sancions per un valor de 7.900 milions de

pessetes imposades a mitjancers financers del país "tant de reconeguts com de desconeguts". Enguany ja s'han imposat sancions per una quantitat propera als 100 milions de pessetes.

Les reclamacions contra els *xiringuitos* financers es varen disparar el 1991 i 1992 "quan varen aparèixer la majoria, apunta Gloria Bombín, responsable d'Atenció al Públic de la CNMV. Segons ha pogut esbrinar EL TEMPS, darrerament s'han instal·lat a les zones costaneres d'Andalusia i altres parts de la península societats controlades per estrangers –anglesos i alemanys– amb la intenció de captar els diners dels seus compatriotes i el d'alguns despistats del país. I és que sembla que els jubilats anglesos es refien més d'un dels seus que de l'entitat financera situada a la cantonada de casa seva.

La secció d'inspecció de la CNMV manté obertes nombroses inspeccions a suposades societats d'intermediació. Però la lluita contra els *xiringuitos* no és gens fàcil perquè "aquests tenen prou amb tancar la porta i emportar-se el cartell cap a una altra banda", expliquen membres de la CNMV.

Tot i que la CNMV no té prou competències per actuar frontalment contra els *xiringuitos*, això no vol dir pas "que la Comissió no faci res si aquestes societats no estan autoritzades pel Ministeri d'Economia", explica Bombín.

Tot i que des de l'any passat l'activitat d'aquests enganyatalls sembla que ha sofert una davallada després de la publicitat que van re-

bre els casos, segons ha pogut constatar EL TEMPS alguns dels que actuen estan dirigits per les mateixes persones que havien estat enxampades temps enrere. Aquest és el cas de Forex Gestión, SA, on es troba Igor Martínez, que prèviament havia estat a First Investment Corporation, SL (FIC), amb seu a Barcelona.

En poc temps, FIC va canviar tres vegades de seu. Va estar al carrer de Balmes, al Passeig de Gràcia i a la Plaça Molina fins que es va esvair. Igor Martínez, aleshores, director comptable, treballa ara a Forex Gestión, SA, és la persona que punxa les pàgines del terminal simulat del despatx d'atenció al clients seguint les indicacions de Ricardo Coronel. Sembla que Forex Gestión encara no ha batut la fita de FIC, de moment tan sols s'ha canviat una vegada. Abans es trobaven al carrer de Mallorca i ara a la primera planta del 604 de l'Avinguda Diagonal de Barcelona.

Segons la inscripció del Registre Mercantil, Forex Gestión, SA, és una casa de canvi. Ells diuen que són una assessoria d'inversions.

Les seves operacions van començar el 22 de febrer del 1994, curiosament poc temps després que desaparegués FIC, i a finals de març del present any tan sols havia desemborsat una quarta part dels 10 milions de pessetes del seu capital social subscrit.

El passat més de febrer, la Fiscalia de Barcelona es presentava com a part al procés judicial contra Forex Gestión. El fiscal ha actuat després que al desembre del 1994 antics clients de la firma presentessin demandes perquè se sentien estafats. La CNMV va entrar en contacte amb la fiscalia quan va esbrinar que Forex Gestión no té permís per gestionar inversions. La responsable del departament d'administració, Yolanda González, va manifestar que les demandes no eren espontànies, sinó que eren promogudes per un antic empleat. Aquest treballador era Emilio Jaimez Ramos, un dels fundadors de Forex Gestión. Jaimez havia treballat a l'agència de valors Borsa 8. Qui suposadament el va enredar amb tot això va ser Martín Benschop, antic director de

.....

Avda. Diagonal, 604, 1º 1ª
08021 BARCELONA

màrqueting de Borsa 8, presumpte cervell de l'entramat de Forex.

A hores d'ara, les diligències contra Forex Gestión es troben a la Sala Quarta de l'Audiència Nacional, que s'ha declarat competent en el cas.

Guanyar diners? Fàcil! Forex Gestión ofereix la possibilitat d'assolir unes plusvàlues per mitjà de l'especulació en divises a través de contractes de futurs contra/favor

Està comprovat que invertir en borsa a llarg termini és rendible. Una altra cosa és especular a molt curt termini. Aquesta segona, és l'oferta de Forex Gestión, SA. (foto: Carme Puértolas)

Alguns 'xiringuitos' destacats

En els darrers anys, Barcelona ha esdevingut el principal focus d'actuació dels *xiringuitos* financers. Tot i les actuacions policiaques i judicials —la darrera fa un parell de setmanes contra Multiorder Fund Spain—, encara hi ha *xiringuitos*.

Aquests són algunes de les tramoies financeres posades fora de servei en els darrers anys a Barcelona.

Renta Managment, SA. Canalitzava l'operativa en opcions i futurs del mercat de Barcelona. Va ser sancionada l'11 de març del 1992 per la CNMV. Tenia prop de 3.000 clients que captava mitjançant un sistema de llistes telefòniques. La policia va detenir Angelika Heils, Walter Robert Ritschl i Klaus Wünsche.

Procom-Forexco.

La societat va tenir diferents seus i cap a la tardor del 1993 va desaparèixer per convertir-se en Forexco, SA. Es tractava de la mateixa empresa amb els mateixos responsables.

El febrer del 1994, la policia va detenir novament Klaus Wünsche D. i Antonio A. R. sota les acusacions d'estafa i falsedat en document.

Grup Athos. Al voltant d'una sèrie d'empreses amb la denominació Athos es va muntar un *holding* financer considerat com el *xiringuito* més gran que hi ha hagut a Barcelona. Molts inversors es van beneficiar dels serveis que oferia tot un entramat societari per, presumptament, ocultar diner negre a Hisenda. Tot rutllava fins que a principis del 1993 dos directius del *holding* denunciaren el màxim responsable d'Athos, Carlos Nadales, per no reintegrar els diners dels clients.

En poc més de cinc anys (1988-1993), Athos va invertir més de 50.000 milions de pessetes i la quantitat presumptament estafada als clients podria ser superior als 3.000 milions. Malgrat això, tan sols

s'han presentat a la causa inversors que reclamen uns 200 milions de pessetes. Nadales, que s'havia instal·lat a l'Uruguai, va ser detingut per la Interpol i a principis d'aquest any fou extradit a les autoritats espanyoles. De moment, continua a la presó Model de Barcelona.

FFB Dörflinger España, SA (filial de l'alemanya FFB Dörflinger GmbH).

Va ser acusada de presumptes activitats d'estafa, falsedat documental i apropiació indeguda. Operava a Catalunya des del desembre del 1992 i es dedicava a la captació d'inversions. El capital invertit es transferia a comptes de no residents a Espanya oberts en entitats bancàries espanyoles, d'on passaven a dipòsits bancaris britànics.

Inmuebles e Instalaciones Pujol, SA (Ininpusa).

Comprada com a societat inoperant el 1989 per Luis M. M. i mitjançant una forta campanya de publicitat (premsa, ràdio i televisió) oferint alta rendibilitat. A la tardor del 1992

la major part dels inversors d'Ininpusa acudeixen a recuperar les seves inversions. Luis M. M. buida els comptes corrents de la societat, ven part de les propietats i fuig cap a l'estranger. El total d'afectats va ser de 270 persones amb contractes pendents de cobrament per un valor de 1.772 milions de pessetes.

Inveracsa. Presumpta estafa per un import total de 430 milions de pessetes a 116 inversors. Oferia un interès del 120% trimestral (480% anual). Desmantellada el febrer del 1993.

Sufera, S.L. Oferint una rendibilitat anual del 50%, aquesta societat va perjudicar al voltant de quinze persones per un import total de 25 milions de pessetes. Va ser tancada el febrer del 1993. E. I.

Carlos Nadales. El presumpte cervell d'Athos.

de diferents monedes al mercat Forex (Foreign Exchange); els contractes es fan per mitjà d'un mitjancer establert a Ginebra (Suïssa).

"Nosaltres som assessors i les inversions les fa el *broker* suís", explica Ricardo Coronel. Per tal de certificar la importància del mitjancer suís, Surge Trading, SA, Coronel mostra un anunci del *broker* publicat en *The International Herald Tribune*, així com les pàgines del teletext d'una cadena de televisió estrangera en què també s'anuncia. Una mirada ràpida per la pantalla del monitor ens indica que el mitjancer Surge Trading, SA explica que per operar amb ells cal obrir un compte de 20.000 dòlars (unes 2.400.000 pessetes). Però Coronel ens diu una altra cosa: "El *broker* demana tenir un compte obert amb 10.000 dòlars (aproximadament 1.200.000 pessetes)".

A mesura que la conversa s'acosta a la seva fi el nostre client explica a Coronel que la seva disponibilitat immediata "d'excedents monetaris" és limitada fins el proper mes de maig, quan realitzarà unes suposades desinversions en renda fixa. Ricardo Coronel fa mala cara i, baixant el llistó de les seves demandes econòmiques, li "aconsella" que si en tres dies pot disposar de prop de 585.000 pessetes pot "beneficiar-se" d'una bona oportunitat per la suposada "debilitat del ien japonès". El client li diu que mirarà de trucar-li abans de tres dies.

Una bona atenció al client.

Abans d'acomiar-se, Ricardo presenta a Lisa Higgins, del departament d'atenció al client, que li explica com s'han de fer tots els tràmits pel banc. Li ensenya i li dona un paper on s'especifica que s'ha de fer una transferència "sobretot en pessetes convertibles" al compte d'un no resident (el mitjancer) i li repeteix unes quantes vegades: "si des de la seva oficina bancària li posessin qualsevol tipus d'entrebanc no dubti a trucar-nos al més aviat possible. De vegades —explica— els empleats de les petites oficines no saben

ben bé com es fan aquestes coses”.

Menys de 24 hores després d'haver deixat les instal·lacions de Forex Gestión el client rebia la primera trucada i li anunciaven que li enviaven informació per fax.

Al nostre país, tret del Mercat de Futurs de Cítrics de València, no existeixen mercats organitzats de primeres matèries, però sí de derivats (opcions sobre determinats valors, Bono Nacional a deu anys, sobre l'Ibex-35 i altres). Que un mercat està organitzat vol dir que es regeix per unes normes d'obligat compliment per a tots els membres, la transparència en les transaccions és completa i existeixen uns preus oficials d'obertura, tancament i volums negociats entre d'altres.

Que al client li oferissin especular en divises a través del mercat Forex (Foreign Exchange) va ser qualificat d'"al·lucine total" per un alt directiu d'una societat de valors que vol quedar en l'anonimat. Segons fonts properes al Ministeri d'Economia consultades per EL TEMPS, el mercat Forex (Foreign Exchange) "no està organitzat i no deixa de ser més que un club dels *brokers* de diners". També és mala sort saber això després que Ricardo Coronel expliqués al nostre inversor que un client de Forex Gestión, havia guanyat, en pocs dies, 4.000.000 milions de pessetes netes (descomptades les comissions) amb una inversió de 5.000.000 milions en una aposta contra el ien japonès. Una rendibilitat del 80% en poc més d'una setmana!

Qui més qui menys ha rebut la trucada d'una persona que, amb veu acurada i amable, ens ha intentat vendre una enciclopèdia, una assegurança o ens ha informat dels avantatges de posseir un pis en una població costanera "tranquil·la i a prop de Barcelona". I és que avui dia, quan tothom té pressa, tenint un telèfon es pot tenir tot sense bellugar-se de casa. Podem omplir la nevera, consultar l'estat del nostre compte corrent, assegurar el cotxe i "gràcies" als *xiringuitos*, fins i tot, especular -invertir a molt curt termini- en els més inver-

El telèfon i el fax són dues de les eines preferides pels estafadors per tal d'apropar-se als seus clients. Després vindran el dossier i la visita.

semblants productes o països llunyans.

El telèfon s'ha convertit en una poderosa arma dels grups que de l'estafa financera fan el seu *modus vivendi* i constitueix la primera fase del procés delictiu. Tot comença quan a través del fil telefònic se'ns informa de la possibilitat d'invertir -alguns ja parlen sense embolics i diuen especular- en actius financers gràcies als quals assolirem una gran rendibilitat a curt termini. "És una oportunitat única, perquè els nostres analistes assenyalen que aquest mercat X es troba en un moment òptim per entrar...". La persona que realitza la trucada, comissionista, rep una llista telefònica amb els inversors potencials

i acostumen a treballar amb converses telefòniques tipus, redactades pels directius del negoci. Si l'abonat hi manifesta un mínim interès, i diu que li trametin informació, la maquinària de l'estafa ja està en marxa.

El dossier luxós. Al cap de pocs dies després d'haver parlat per telèfon, fins i tot l'endemà com ha pogut comprovar EL TEMPS, el client rep un informe-dossier molt ben presentat i luxós -la segona fase de l'estafa- que parla de la "filosofia" i mètodes del mitjancer. S'hi poden llegir frases com aquestes: "La seguretat que li oferim en un mercat tan especulatiu com el dels futurs és diversificar fins cinquanta mercats diferents i contraris (...). La nostra estratègia de seguretat és la política de les petites passes. (...) El nostre objectiu és oferir-li a vostè una inversió segura i transparent amb beneficis reals". Bones intencions.

Al dossier li explicaran que vostè pot invertir en contractes de futurs sobre primeres matèries o *commodities* (cafè, cacau, carn de porc, suc de taronja, petroli, or i altres metalls, cotó...) així com en altres actius financers, preferentment en divises, a través de mitjancers "(...) ben coneguts i molt respecta-

Luis Carlos Croissier, president de la (CNMV), va inaugurar una delegació d'aquesta comissió a Barcelona dimecres passat. Croissier qualificà de "greu risc i suïcidi" per als inversors l'existència dels *xiringuitos*.

ARXIU

LA EMOCIÓN DE ESPECULAR EN DIVISAS

¿USD?
¿DEM?
¿JPY?
¿GBP?
¿PRF?

¿ESP?
¿CHF?
¿NLG?
¿ECU?
¿ITL?

FOREX GESTION S.A.
ASesoramiento de Divisas

902 23 97 22

Llámanos si deses recibir **SU INFO. PARE. GRATIS. QUENTE**

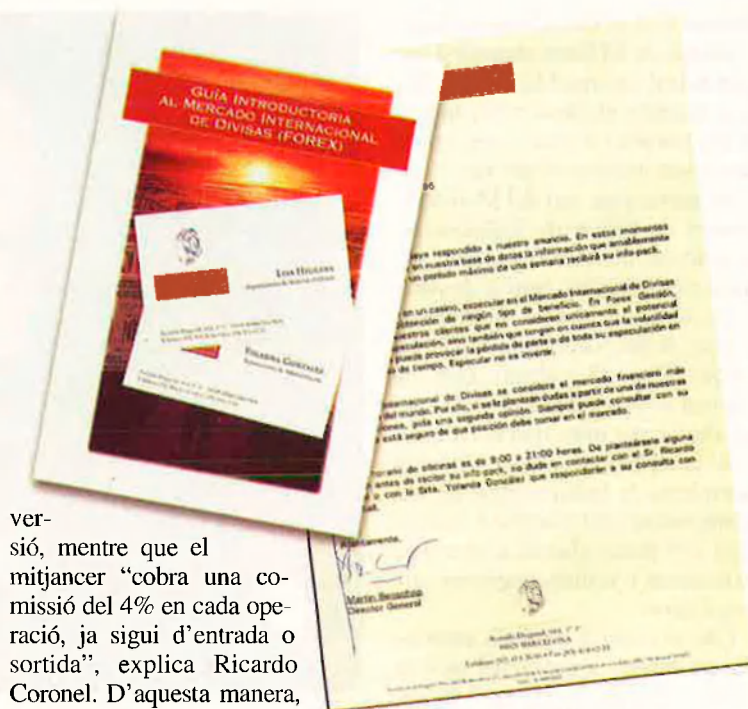

Forex Gestión, SA, ofereix als inversors un "assessorament en divises", però la seva publicitat diu una altra cosa. Quina és la bona?

bles, tant de Nova York, com de Ginebra o Londres". Però en qual-sevol cas no especifiquen quins són els mercats que rebran la nostra suposada inversió. Per posar un exemple si diuen que inverteixen en futurs a Chicago no seria sobrer que ens diguessin a quin dels seus 28 mercats, i si és a Nova York, a quin dels seus 14 mercats.

Si el client ha mostrat curiositat, ha rebut el dossier, i no s'ha acabat de decidir, però té fax, està perdut. Durant els dies següents pel seu aparell apareixeran tot tipus d'informacions sobre les possibles inversions i les trucades aniran en augment. Si malgrat tot això, el futur client és nega a seguir endavant, les trucades continuaran, però amb més espai de temps fins que un dia el telèfon deixarà de sonar. Si pel contrari, el client s'engresca a invertir, li donaran dia i hora de visita a la seu del catau financer. És la tercera fase.

El client arriba a un edifici elegant, i entra dins d'una oficina en què els detalls s'han acurat al màxim. Tot són somriures, gestos d'amabilitat i cortesia. Al cap d'uns moments l'inversor assisteix a un curset accelerat sobre el funcionament dels mercats de futurs i, a més a més, li expliquen les característiques del "producte" en què li aconsellen que inverteixi. Després de la conversa, en to informal i col·loquial, el client rebrà un contracte, embullat i complex, en què s'estableixen les condicions de les inversions, com també les comissions que rebran l'assessor i el mitjancer. En el cas de Forex Gestión la comissió "d'assessorament" és del 6% del total de la in-

ver-sió, mentre que el mitjancer "cobra una comissió del 4% en cada operació, ja sigui d'entrada o sortida", explica Ricardo Coronel. D'aquesta manera, les comissions s'emporten un 14% del total de la inversió realitzada pel client; és a dir, calen unes plusvàlues superiors al 15% per tal d'assolir una mínima rendibilitat. "La gent ha de tenir clar que a major risc, major possibilitat de guanyar diners, però també de perdre'ls -explica un mitjancer financer consultat per El TEMPS-, però una altra cosa és que t'ofereixin la lluna com fan molts *xiringuitos* en actiu".

L'enfonsament. Quan el client ha invertit els seus diners, el *xiringuito* li acostuma a assignar un assessor que li informará "quan ell vegi una bona oportunitat" d'inversió o quan el client desitgi conèixer l'evolució de les seves inversions. Normalment, arriba un dia en què el client perd una important part del seus diners per l'efecte d'alguna notícia inesperada que ha sacsejat els mercats. L'assessor informa el client que de totes maneres, si es fa una nova inversió es pot recuperar el que s'ha perdut fins llavors i, fins i tot, guanyar diners. L'estafa ja està feta. Si el client accepta, el procés de l'estafa s'inicia novament fins que l'inversor decideix plegar perquè s'ha quedat sense diners, o bé el seu "assessor" ha aixecat el vol.

Un dels paranyes que aquestes tramoies paren als clients és que les inversions realitzades no es poden liquidar en un moment donat, sinó que hi ha uns terminis que cal respectar. Si una persona guanya diners amb la seva inversió i vol desfer la seva posició abans que arribi al venciment establert, caldrà que compri o vengui una posició contrària a la que ja té. Així, l'inversor corre el risc d'entrar en una dinàmica de compra i venda de posicions de les quals no pot sortir per por de perdre el que ja ha invertit fins aleshores o bé per refer-se d'unes pèrdues anteriors.

El Mercat de Futurs espanyol, organitzat per MEFF, presenta una liquiditat immediata, la compra/venda d'una posició es fa en el mateix moment, els guanys s'anoten comptablement en el mateix dia i l'inversor gaudirà, mitjançant una anotació en compte del seus beneficis en el termini màxim d'un parell de dies. A més, cada dia es liquiden les posicions i a qui n'ha guanyat un, se li anota al compte i a qui ha perdut se li exigeix que aportin nous fons, garanties.

Les agències i societats de valors i borsa són els únics mitjancers autoritzats per actuar als diferents mercats financers que

coexisteixen en el territori de l'estat espanyol.

Un alt directiu d'una societat de valors i borsa ha manifestat a EL TEMPS que el fet que encara operin *xiringuitos* es pot considerar "increïble". El mateix directiu, que vol quedar en l'anonimat, explica: "a nosaltres ens han vingut petits intermediaris que volien que els féssim efectives les ordres de la seva cartera de clients, però sempre ens hem negat a fer-ho perquè és il·legal tret que hi hagi poders notariais i altres papers. A més a més –continua dient– és complicat i sempre hi poden haver problemes". Segons aquest directiu, és impossible que garanteixin (els *xiringuitos*) unes rendibilitats superiors al 20%. "Si fos així –explica– perquè ens ofereixen aquest negoci a nosaltres? Tan sols els caldria demanar un préstec al banc, al 14%, i guanyar la diferència". Els intermediaris reclamen més "diligència" a la CNMV, però les actuacions contra els *xiringuitos* són difícils per diferents raons. La primera és que molts dels inversors no són conscients d'haver estat objecte d'una estafa; la segona, hi ha una gran dispersió judicial perquè hi ha milers d'afectats per tot el país i, en tercer lloc, moltes inversions han estat fetes amb diner negre.

Especular no és invertir. Més aviat pàl·lid que negre es va quedar un altre client potencial de Forex Gestión quan va rebre una carta signada per Martin Benschop, director general de Forex Gestión en què li indicava que "de la mateixa manera que les apostes en un casino, especular al mercat internacional de divises no garanteix l'obtenció de cap tipus de benefici (...) la volatilitat d'aquest mercat pot provocar –segueix la carta– la pèrdua de part o de tota la seva especulació en un breu període de temps. Especular no és invertir". L'advertència de Benschop es demostra amb fets. Al novembre de l'any passat, efectius del grup d'estafes de la policia entraven a la seu de Forex Gestión, confis-

Consells per evitar el parany

Si vostè no vol ser víctima dels *xiringuitos* aquests poden ser alguns consells o recordatoris de gran utilitat:

1. Ningú no dona duros a quatre pessetes. D'entrada no es refiï de qui li ofereix grans rendibilitats o "oportunitats úniques".

2. Alerta amb la venda per telèfon. La Security Exchange Commission (SEC) –la CNMV dels Estats Units– recomana "desconfiar de qui li ofereix productes d'inversió per via telefònica".

3. No oblidar mai el risc. Tota inversió que cerca una major rendibilitat porta implícitament un major risc. Vostè pot afrontar-lo?

4. Anar amb compte amb les comissions. Els "xiringuitos" acostumen a fixar unes comissions molt elevades –en alguns casos de fins el 50%–; d'aquesta manera s'asseguren uns guanys immediats.

5. No confiar en productes fiscalment opacs. Si algú li ofereix beneficis ràpids sense la necessitat de declarar-los li està comunicant una pràctica delictiva.

6. Assegurar-se de la identitat del mitjancer. Normalment, com més complicat és el nom de la societat mitjancera, major és el risc de ser objecte d'una estafa.

7. En cas de dubte, absteniu-vos-en. Si no veu clar el que li ofereixen no faci cap inversió i comunicui-ho a la CNMV o a la policia. E. I.

Els 'xiringuitos' no informen del tractament fiscal de les inversions, però tenen cura de recordar el preu del seus serveis d'"assessorament".

caven molta documentació. En els papers que es va emportar la policia hi havia inversions de 221 clients d'arreu de l'estat, no hi ha cap província, incloses Ceuta i Melilla, en què no hi hagi un presumpte estafat. Segons fonts de la policia, una de les zones més afectades pels "serveis" de Forex Gestión és el País Valencià; a més a més, es dona la circumstància que, proporcionalment, en relació al nombre d'habitants, hi ha pocs inversors de Barcelona o Madrid que hagin confiat en Forex Gestión. Les mateixes fonts expliquen aquest fet perquè els inversors "ja estan cremats" amb l'actuació dels *xiringuitos*.

De l'anàlisi de les inversions realitzades pels 221 clients de Forex Gestión –fins el novembre de l'any passat– es desprèn que 219 havien tingut pèrdues que oscil·len entre les 500.000 pessetes i els 17 milions; la resta havia aconseguit uns guanys poc significatius i sembla que es varen produir per "atreure d'altres inversors", expliquen les mateixes fonts.

Malgrat la intervenció de la policia, ara per ara Forex Gestión continua oferint els seus serveis a tot aquell que vulgui especular, que no invertir. La justícia té la darrera paraula.

El mitjancer de Forex Gestión, SA, té una 'web' a Internet. L'estafa de l'estampeta cibernètica?

Equip d'Investigació